

การกระจายอำนาจในองค์การกับประสิทธิผลขององค์การ
: ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาล

โดย

อลงกต วรกี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดตามหลักสูตร
ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรบัณฑิต
(การบริหารการพัฒนา)
คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
พ.ศ. 2540

**RELATIONSHIP BETWEEN DECENTRALIAZTION AND EFFECTIVENESS IN
ORGANIZATION : A CASE STUDY OF THAI MUNICIPALITIES**

Alongkot Vorakee

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Doctoral Degree of Development Administration**

Department of Public Administration

Graduate School

National Institute of Development Administration

1997

คณะรัฐประศาสนศาสตร์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
วิทยานิพนธ์
ของ

นายอลงกต วรกี

เรื่อง

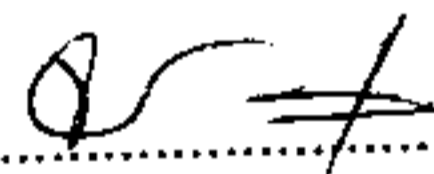
ความสัมพันธ์ระหว่างการกระจายอำนาจในองค์การกับประสิทธิผลขององค์การ :
ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาล

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม

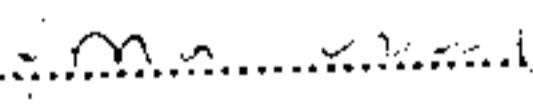
หลักสูตรพัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต

เมื่อวันที่ ...30..... เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2540

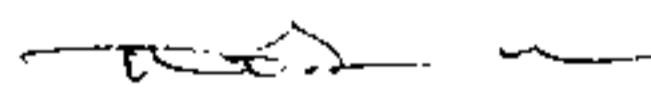
ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์

.....
(รศ.ดร. จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์)

กรรมการวิทยานิพนธ์

.....
(รศ.ดร. สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์)

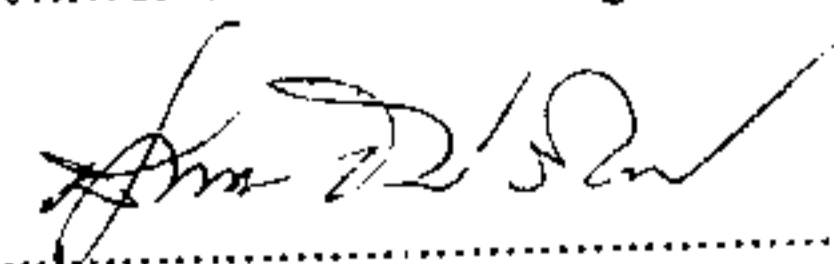
กรรมการวิทยานิพนธ์

.....
(รศ.ดร. พิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ)

กรรมการวิทยานิพนธ์

.....
(รศ.ดร. สมบัติ อารังธัญวงศ์)

กรรมการวิทยานิพนธ์

.....
(ผศ.ดร. สุกัญญา ธนमितต์ รัสไซ)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างการกระจายอำนาจในองค์การ และประสิทธิผลขององค์การ : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาล
ชื่อผู้วิจัย	นายอลงกต วรกี
สาขาวิชาเอก	การบริหารการพัฒนา
ปีการศึกษา	2540

การวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างการกระจายอำนาจในองค์การ และประสิทธิผลขององค์การ : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาล" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการกระจายอำนาจในองค์การ อันได้แก่ ขอบเขตในการควบคุมกำกับดูแล การมีส่วนร่วม การมีเอกภาพและอิสระ และการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย และประสิทธิผลขององค์การ รวมถึงความแตกต่างของระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยย่อยของการกระจายอำนาจในองค์การที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลขององค์การเทศบาล เพื่อแสวงหาแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพของเทศบาล เนื่องจากการบริหารงานขององค์การปกครองท้องถิ่นโดยเฉพาะเทศบาล มีวิวัฒนาการมาอย่างยาวนาน และจากการที่ผู้ดำเนินการบริหารงานเทศบาลล้วนเป็นคนในท้องถิ่นมีข้อจำกัดด้านความชำนาญการเกี่ยวกับตัวบทกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของราชการและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดต่อกับหน่วยงานอื่น งานดังกล่าวจึงถูกกำหนดให้อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของปลัดเทศบาลก่อนเป็นอันดับแรก จึงไม่อาจกล่าวได้ว่าเทศบาลมีการบริหารงานโดยใช้หลักการกระจายอำนาจในองค์การ และไม่อาจยืนยันได้ว่า วิธีการดังกล่าวก่อให้เกิดประสิทธิผลในการบริหารงาน ซึ่งเป็นมูลเหตุของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกระจายอำนาจในองค์การกับประสิทธิผลขององค์การ

การศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสามารถสรุปการกระจายอำนาจว่า ประกอบด้วย ปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการสำคัญ คือ การมีขอบเขตในการควบคุม กำกับ ดูแล การมีส่วนร่วมในการใช้อำนาจหน้าที่ และการตัดสินใจ การมีเอกภาพและอิสระ และการใช้อำนาจหน้าที่ตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย

ส่วนประสิทธิผลขององค์การสามารถอธิบายได้ 3 แนวทางคือ ประสิทธิภาพในแง่ เป้าหมาย (the goal approach) ประสิทธิภาพในแง่ของระบบทรัพยากร (the system resource approach) และประสิทธิผลโดยใช้หลายเกณฑ์ (the multiple criteria of effectiveness) องค์การที่มีประสิทธิผลได้ ต้องสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับงบประมาณ ให้บริการ ประชาชนได้อย่างทั่วถึง สร้างความพึงพอใจกับประชาชน มีการปรับปรุงแผนการ ทำงาน โดยนำเทคโนโลยีวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ นอกจากนี้พนักงานจะต้องเป็นผู้มี สุขภาพจิตดี มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จะก่อให้เกิดความราบรื่นในหน่วยงาน พนักงานต้องยอมรับกฎระเบียบบางประการที่กำหนดขึ้น และพัฒนาการให้รับรู้อำนาจ ให้ สามารถพึ่งพาตนเองได้แม้ไม่ได้รับการสนับสนุน

การทบทวนวรรณกรรมของการกระจายอำนาจในองค์การและประสิทธิผล ขององค์การ พบว่า ประสิทธิภาพขององค์การเกิดจากการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ของบุคลากรในการแปรทรัพยากรต่าง ๆ เป็นสินค้าและบริการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยบุคลากรจะต้องมีความพร้อม ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและยอมรับกฎ ระเบียบข้อบังคับขององค์การ ซึ่งสิ่งดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อผู้บังคับบัญชาไม่ ความคุมดูแลอย่างใกล้ชิดจนเกินไป ใช้อำนาจในขอบเขตต่าง ๆ อย่างจำกัดให้ผู้ได้ บังคับบัญชาที่มีอิสระและเสรีภาพตามสมควร ระดับความกระจายอำนาจในองค์การ จึงเป็นสิ่งสะท้อนถึงระดับประสิทธิผลขององค์การ เนื่องจากเมื่อมีการกระจาย อำนาจผู้ปฏิบัติมักมีทัศนคติที่ดีต่อองค์การ และมุ่งทำงานมากขึ้น เพราะประสิทธิผล ขององค์การมาจากความเต็มใจของบุคคลมากกว่าการบังคับ

การศึกษามีกรอบการศึกษามุ่งวิเคราะห์องค์การในระดับมหภาค (macro organization) คือเทศบาลต่าง ๆ จำนวน 144 เทศบาล ใน 76 จังหวัด และ ในการจัดสร้างมาตรฐาน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดทางทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล ขององค์การ และการกระจายอำนาจในองค์การ แล้วเลือกเกณฑ์ที่ใช้วัดแนวคิด พิจารณาความเที่ยงตรงจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการปกครอง ท้องถิ่นในกรมการปกครองทำการคัดเลือกเลือกเกณฑ์ที่จะใช้ในมาตรฐาน แล้วนำผลการ

ตัดสินใจเฉพาะเกณฑ์ที่ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นพ้องกันมาใช้ในการสร้างข้อคำถาม และกำหนดรายการที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลไปทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) จากกลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าพนักงานปกครองระดับ 6 ขึ้นไปของสำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จำนวน 33 ท่าน จากนั้นได้ส่งแบบสอบถามแก่ผู้ที่มีบทบาทมากที่สุดในการปกครองท้องถิ่นแบบเทศบาล ได้แก่ หัวหน้ากอง/ฝ่าย/สำนักปลัดเทศบาล ซึ่งคลุกคลีปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานเทศบาล ในขณะเดียวกันก็ต้องร่วมประชุมปรึกษาหารือและรับนโยบายจากผู้บริหารด้วยเช่นกัน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการเลือกแบบบังเอิญ (haphazard or accidental sampling) ตามความร่วมมือที่ได้รับจากผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้ศึกษากำหนดให้ศึกษาเทศบาลละ 3-8 ท่าน เพื่อป้องกันการเกิดอคติในระดับบุคคลในการประเมิน อนึ่ง เพื่อป้องกันการเกิดอคติในระดับกลุ่ม ผู้ศึกษากำหนดให้มีการตรวจสอบแบบประเมินที่ได้รับกลับคืน โดยการตรวจสอบความเหมือนและความสอดคล้องของการตอบคำถาม หากบุคคลใดในกลุ่ม 3-8 คน ในแต่ละเทศบาลตอบคำถามเบี่ยงเบนออกจากกลุ่ม ผู้ศึกษาได้คัดแบบสอบถามของบุคคลนั้นออกไป ผลการศึกษาพบว่า เหลือกลุ่มตัวอย่างเพื่อการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูล 514 คน จาก 144 เทศบาล

การประมวลผลการการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อประมวลข้อมูลพื้นฐานจากการสำรวจภาคสนาม การใช้ค่าสถิติ Chi-square เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ และใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (multiple regression analysis) เพื่อทดสอบอิทธิพลของตัวแปรย่อยด้านการกระจายอำนาจที่มีต่อตัวแปรด้านประสิทธิผลขององค์การ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้แทนขององค์กรเทศบาลส่วนใหญ่ประเมินตนเองว่าเทศบาลของตนมีระดับประสิทธิผลภายในหน่วยงาน ระดับมาก จำนวน 85 เทศบาล (ร้อยละ 59.0) ระดับขอบเขตในการควบคุม กำกับ ดูแล ระดับมาก จำนวน 71

เทศบาล (ร้อยละ 49.3) ระดับการมีส่วนร่วม ระดับมาก จำนวน 80 เทศบาล (ร้อยละ 55.6) ระดับการมีเอกภาพและอิสระระดับมาก จำนวน 87 เทศบาล (ร้อยละ 60.4) ระดับการใช้อำนาจหน้าที่ตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย ระดับมาก จำนวน 98 เทศบาล (ร้อยละ 68.0) ระดับการกระจายอำนาจ ระดับมาก 84 เทศบาล (ร้อยละ 58.3) และสาเหตุที่เทศบาลโดยส่วนมากมีการประเมินระดับประสิทธิผล รวมถึงระดับการกระจายอำนาจมาก ส่วนหนึ่งน่าจะมาจากความต้องการปกป้ององค์กรของตนเอง ซึ่งหมายถึงการมองว่าเทศบาลมีระดับประสิทธิผลและการกระจายอำนาจมากเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงอคติในการออกแบบสอบถาม นอกจากนี้ข้อมูลดังกล่าวมีขนาดของข้อมูลที่มีจำนวนน้อย ซึ่งเมื่อนำไปหาค่าความสัมพันธ์ทำให้ค่าในแต่ละกลุ่มมีจำนวนต่ำกว่า 5 ซึ่งโดยทั่วไปจะต้องไม่ควรมีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนกลุ่มทั้งหมด เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการปรับแต่งค่าตัวเลข โดยรวมความถี่น้อยพวกที่อยู่ติดกัน ทั้งนี้โดยได้อาศัยการแบ่งเกณฑ์ตัวเลขใหม่ ซึ่งกำหนดให้ใช้ช่องเกณฑ์ ช่วงละ 0.25 ซึ่งผลจากการปรับแต่งตัวเลขขององค์กรเทศบาลส่วนใหญ่มีระดับประสิทธิผลภายในหน่วยงานระดับสูง จำนวน 73 เทศบาล (ร้อยละ 50.7) มีระดับขอบเขตในการควบคุม กำกับ ดูแล ระดับมาก จำนวน 73 เทศบาล (ร้อยละ 50.7) มีระดับการมีส่วนร่วมระดับมาก จำนวน 66 เทศบาล (ร้อยละ 45.8) มีระดับการมีเอกภาพและอิสระระดับมาก จำนวน 64 เทศบาล (ร้อยละ 44.4) มีระดับการใช้อำนาจหน้าที่ตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมายระดับมาก จำนวน 83 เทศบาล (ร้อยละ 57.6) และมีระดับการกระจายอำนาจระดับมากจำนวน 70 เทศบาล (ร้อยละ 48.6)

นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่า ขอบเขตในการควบคุม กำกับ ดูแล การมีส่วนร่วม การมีเอกภาพและอิสระ การใช้อำนาจหน้าที่ตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็นปัจจัยย่อยและการกระจายอำนาจในองค์กรมีผลต่อประสิทธิผลขององค์กร

การทดสอบของระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยย่อยของการกระจายอำนาจกับประสิทธิผลขององค์กรเทศบาลโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (multiple regression analysis) ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยการกระจายอำนาจในองค์กรทุกตัว

ได้ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การในเชิงบวก หลักจากควบคุมตัวแปร โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (multiple regression) แล้วปรากฏผลพบว่า ตัวแปรย่อยด้านการกระจายอำนาจสามารถอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลภายในองค์การได้ร้อยละ 38 โดยมีระดับนัยสำคัญที่ 0.01

สำหรับระดับความแตกต่างของปัจจัยย่อยด้านการกระจายอำนาจแต่ละตัวที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลภายในองค์การเทศบาล พบว่า การใช้อำนาจหน้าที่ตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมายจะมีอิทธิพลสูงสุด ($\beta = 0.221$) รองลงมา คือ การมีส่วนร่วม ($\beta = 0.141$) รองลงมา คือ ขอบเขตในการควบคุม กำกับ ดูแล ($\beta = 0.134$) และปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ การมีเอกภาพและอิสระ ($\beta = 0.126$)

อย่างไรก็ตาม ผู้ศึกษาได้ตั้งข้อสังเกตว่า ตัวแปรด้านการกระจายอำนาจนั้นได้ส่งผลกระทบต่อความผันแปรของประสิทธิผลขององค์การเทศบาลโดยรวมเพียง 38 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น จึงเป็นไปได้ว่า ยังมีปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากการกระจายอำนาจที่ได้ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การเทศบาล ดังนั้น ในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการบริหารและการปฏิบัติงานของหน่วยงานเทศบาลจึงควรมีการให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านอื่น เช่น ความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ งบประมาณ ฯลฯ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินองค์การโดยวิธีการสอบถามความคิดเห็นของบุคลากรภายในองค์การ จึงอาจจะทำให้ผลการศึกษาที่พบเป็นไปในทิศทางบวกมากกว่าความเป็นจริง ซึ่งจะทำให้ข้อสรุปที่ค้นพบเชื่อถือได้ไม่ดีเท่าที่ควร

TITILE : Relationship Between Decentralization and
Effectiveness in Organization : A Case Study
of Thai Municipalities

AUTHUR : Alongkot Vorakee

MAJOR : Development Administration

YEAR : 1997

This research on the "Relationship Between Decentralization and Effectiveness in Organization : A Case Study of Thai Municipalities," studies decentralization factors within the organization and how they affect its effectiveness. The administration of local government, especially municipalities, has evolved over a long period of time with elected officials coming from within the local area. These officials, are however, limited in their knowledge of the law, bureaucratic rules and regulations, and especially in communicating with other regional government agencies. For these reasons, the administration of the municipality has been placed under the responsibility of the chief officer of the agency who is a permanent civil servant. Because of this, one cannot state that the administration of municipalities is truly decentralized. Furthermore, the present way of administration does not ensure effectiveness in the organization. This leded the author to conduct research to find whether a relationship

existed between decentralization and effectiveness in municipalities.

Four sets of variables for decentralization were identified, namely: 1) authority and responsibility, 2) participation, 3) unity of command, and 4) monitoring and control. Effectiveness, on the other hand, was measured by using three approaches: 1) the goal approach, 2) the system resource approach, and 3) the multiple criteria of effectiveness approach. Five hundred and fourteen samples were chosen from 144 municipalities in the 76 provinces of Thailand. Haphazard or accidental sampling technique was used in the selection of samples. Three to eight samples were chosen from each municipality. Data analysis was done by using descriptive statistics and analysis of variance. Other statistical tools used were Chi-square to test the relationship between the variables, and multiple regression analysis to test the relationship between decentralization variables and effectiveness in the organization.

The research findings after scale adjustments are as follows:

- 1) 73 municipalities (50.7 per cent) show high levels of organizational effectiveness.
- 2) 73 municipalities (50.7 per cent) show high levels of monitoring and control.
- 3) 66 municipalities (45.8 percent) show high levels of participation.

- 4) 64 municipalities (44.4 per cent) show high levels of command.
- 5) 83 municipalities (57.6 per cent) show high levels of authority and responsibility.
- 6) 70 municipalities (48.6 per cent) show high levels of decentralization.
- 7) monitoring and control, participation, and unity of command all were related to organizational effectiveness.
- 8) multiple regression analysis found that all decentralization variables positively affected organizational effectiveness.
- 9) selected multiple regression analysis found that decentralization variables could explain 38 per cent of the variance on organizational effectiveness.
- 10) authority and responsibility was found to have the most impact on organizational effectiveness (beta = 0.221), followed by participation (beta = 0.141), monitoring and control (beta = 0.134), and lastly, unity of command (beta=0.126)

The author notes that because decentralization accounts for only 38 percent of organizational effectiveness, there should be development and support in other aspects of administration, e.g., human resource development of municipal personnel, budgeting, etc. Since the research was based on respondents attitudes and opinions, this may lessen the impact of the findings.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาทุกท่าน โดยเฉพาะท่านอาจารย์
จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์ ที่คอยให้กำลังใจให้ความรู้ และกระตุ้นให้ผู้วิจัยมีความ
มุ่งมั่น ส่วนท่านอาจารย์พิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ นอกจากจะให้ความรู้แล้วยังให้
วิสัยทัศน์ รวมถึงมาตรฐานการศึกษาวิจัยที่ถูกต้องตามแบบแผน

ที่มีอาจลืมเลือนได้ก็คือ ท่านอาจารย์สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ ซึ่งทำให้ผู้วิจัย
มีการพัฒนาความคิดในเชิงความเป็นระบบและครบวงจรในทางวิสัยทัศน์ และท่าน
อาจารย์สุกัญญา ธนमितต์ รัสโซ ผู้ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ลึกว่า ความมีชีวิตชีวา
ทางวิชาการคืออะไร รวมทั้งท่านอาจารย์สุจิตรา บุญรัตพันธุ์ ผู้ทำให้ผู้วิจัยรู้จัก
ปทัสสถานทางการวิจัย

อลงกต วรกี

มิถุนายน 2540

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

กิตติกรรมประกาศ

บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา	3
3. ขอบเขตการศึกษา	4
4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
5. สารสำคัญในแต่ละบท	6
บทที่ 2 เทศบาล : องค์การในการปกครองท้องถิ่น	8
1. ความเป็นมาของการปกครองท้องถิ่นไทย	12
2. เทศบาล	16
3. สรุปความ	40
บทที่ 3 กรอบความคิดเชิงทฤษฎี	c3-1 41
1. การกระจายอำนาจในองค์การ : องค์ความรู้และผลงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง	41
2. ประสิทธิภาพขององค์การ : องค์ความรู้และผลงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง	62
3. ความสัมพันธ์ระหว่างการกระจายอำนาจในองค์การและ ประสิทธิภาพขององค์การ : องค์ความรู้และผลงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง	c3-2 84
4. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการกระจายอำนาจ ในองค์การและประสิทธิภาพขององค์การ	97
5. สมมติฐานในการวิจัย	102
6. สรุปความ	102

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ระเบียบวิธีวิจัย	104
1. รูปแบบทั่วไปของการวิจัย/หน่วยการวิเคราะห์	104
2. นิยามปฏิบัติการ	105
3. ประชากรและการสุ่มประชากรตัวอย่าง	122
4. การสร้างมาตรวัด	123
5. ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของมาตรวัด	128
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล	141
7. การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล	145
บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	147
1. ผลการศึกษาความสัมพันธ์เบื้องต้น	147
2. การทดสอบของระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยย่อยของการ กระจายอำนาจกับประสิทธิผลขององค์การเทศบาลโดยการ วิเคราะห์ถดถอยพหุ	163
3. สรุปผลการศึกษาเชิงปริมาณ	167
4. อภิปรายผลการศึกษา	168
5. สรุปความ	181
บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	182
1. สรุป	182
2. ข้อเสนอแนะ	195
บรรณานุกรม	198
ภาคผนวก	q 209
ประวัติผู้เขียน	295
ภาคผนวก(ต่อ)	ap-1 226
	ap-2